

לטרא

יום חמישי - אדר"ז אדר:

תפילה שחזרת ה_ticksה נוהגת בכל ר'ת, אמרת 'היל' שולבה בנינונים, כאשר הרבי מעוזד בידו הק'. אחוי קריית התורה ליהו הרבי את ספר החורה לאוון ואה' יצא מביהכ' לשמש כעשרהDKות, והוזר לתפילת מוסף.

לפי שוכנס למעלית נפנ' בינו לשולם, בחיק, לעברILD שעדם שם. כשללה לבימתו לחפילת מוסף הסחוב לעבר הכהל, כרגע.

שיחת הק' המיזוחת לשלהות ביום ואשון הופעה היום בקונטרא מivid מוגחה עי' הרבי.

لتפילה מנוחה נכנס הרבי כשמועוד בידו הק' את שירת צ'יה בימי אהשוש' - הניגן אותו מנגנים בימים אלו, בתנועות חזוקה שאמרו במיוחד כשללה לבימתו.

לקראת השבחה הגיעה קבוצת אורחים של בני נוער ספרדים זובי' צרפתי מМОטראול ואלה הביא השליה הרב מנחם מענדל ראסקין שי' וכוכחות הורשה בעת התפילות וכו' כוללן.

שבת קדש פ' תרומה, ב' אדר:

شمחת חדש אדר וההכנות לפורים בארגן 'מבעץ פורים' היו שני הנשאים המרכזים בתהמודות ובתוור שכו מובן שהיא הייתה שמהה במיזוח. בין השיחות שרנו נינוני שמהה והרב' עודד את השירה בידיו הק' במידה רבה מאד. הציבור נסחף בהתלהבות וברגעים מסויימים היה ניתן לחוש בשמחה הג הפורים המשמש ובא...

שיחות הק' עצמן היו קצרות במעט זמן אמריתן (התהמודות הסתימה כרביע שעה אחריו שלוש) ורוכם בהן תוכן רב. כך, למשל, הוסבר (בשיחה הואשונה) התוכן המזוהה של השמהה 'משוכנס אדר' ביחס לשמהה שבverbata ה' בכל ימות השנה - שמהה למלחה מדידת והבללה שהיא בבחינת 'יפצת' ב'יפצת' עצמן, שהרי כל שמהה פורצת גור.

בשיחה אחרית (השלישית) היה לימוד הוראות מפרשת השבעה - פרשת תרומה, בעניין מצות הצדקה (בדורות השונות שלה: זהיב - זה הנזון בריא, כס'ף - כשרואה סכנה פורה וגוחש'ת - נתינת חולה שהר' תנן).

'צ'יון' כי גם אם הרבי לא היה יחש בזרחה ובמטרת כל כך למצב עולם, היו מיללים בזרחות על ביטולם של שונים ישראל באמרו כי כשם שבגאות פורים הקב'ה בעצמו ביטל את המן, כן יהיה בונגע להמן שככל דור שהקב'ה ביטל ביטויים מיוחדים על כך שלא יום ולא ישן שומר ישראלי'

והקב'ה בודאי יעkor את כל המנגדים לבני ישראל ומגין שומר על בני ישראל בשמירה מיהודה.

חלק אחר בתהמודות היה התעוררות רבתה לאוון מוקדם של הפעולות 'במצבע פורדים'. הרבי התבטה כי היקף הפעולות צריך להיות כזה שלא ישאר אף יהודי בשום פינה נידחת שמצוות הפורים לא הגיעו אליו והדגש במיוחד את הצורך בפועלות עם ילדים כך שלא רק יטלו חלק במעשהיהם של המבוגרים אלא השמהה ועניני החג הגיעו אליהם עצם.

עוד מairyuti התהמודות הראשונה בתודש אדר: לאחר השיחה השנייה פנה הרבי לקבוצת האורחים (הנגי') ואמר בצרפתית: כיוון שלשנת זו באו לנו אורחים זובי' צרפתיים, בוודאי יכבדו אותנו בלחאים גודלו' והם ישירו את הניגון הידוע ממדינותם, ואז החל הרבי בעצמו את 'המוסליין' (הלהן המפורסם על 'זאטורת והאמונה') כשכל הקהל מצטרך בחתלהבות. אחריו השיחה השלישית הורה להזון הר'ם טילשבסקי שי' לשיר יהי רצון... שיבנה'. עם סיום השיחה הרבעית הייתה חולקת המשקה לאורחים שונים ובסיומה החל הרבי את ניגון ההקפות לאבו רלייצ' זיל.

המוחיר ריל'ג העמיד תשעה בקבוקים. בין לוקחי המשקה היו חברי הנהלת ישיבת תומכי חמימות המרכזית ובראשם הרה'ת ר' דוד ראסקין שי' שהכרינו אדוות התהמודות-חסידים לרוגל ים היאצ'ש השני של הרשיג עי', ובסיום החלוקה התייחס הרבי לכך בקצרה באמרו כי בהמשך לכך שהוכרו את יום הילולא של המהלא-פעל ודישיבות תומכי חמימות בדורנו ביום רביעי השבעה - יהי רצון שעוד קודם לנו נזכה ל'יהקיצו' ורנו' שוכני עפר' והוא בתוכם...

אחר שיחה זו התחל הרב' שנית את ניגון ההקפות לאבו רלייצ' זיל.

גם הרה'ת ר' דוד נחשון שי' עלה לחתות משקה והרב' הורה לו לקרוא לדיינו אב' טאוב שי', וכשללה מג' לו הרבי לחיים, ואיחול לשניהם: 'הצלהה רבבה'.

במושב' הקתקימו ריקודים סוערים מתח' שמהה, ובה עפי' דברי הרבי היום בתהמודות.

מאוחר יותר נערכה ב-77 מסיבת מלחה לרוגל סיום הל' נוראים בשיעור הימי ברמב'ים ג'ג' ל'ום. היהת זו התהמודות מרשימה שבמהלכה נשוא דברים ואורחים הרה'ג ר' יוסף מגל שי' רואש כול' צמח צדק בירושלים, הרב ר' עמרם אדר' שי' חנוך ליבוואויטש במודוקו וכוכם איש מחלוקת הקשרות של הרבנות הראשית והרב דוד נחשון שי' מנהל השכנים' בארץ ישראל. ארגן את המסיבה הר' מנחם גוליצקי שי' והמנחה שנשא בעצמו דברים מעוניינים היה הרב יקותיאל רפא' שי'.

התהמודות נערכה מתח' שמהה רכה כפי הוראת הרבי בתהמודות, והסתימה בריקוד נלהב.

יום רביעי ו' אדר:

היום הוא יום היארכיטי היולא של הרה"ח רבי שמריו

גורי ויל ז"ל זדבון ז"ק אדמורי מוהריצ' נ"ע וגיטו של – יבדליך – ז"ק אדמורי שליטא ששמש שנים רבות כיריך ועד הפעול של תומכי תמים. אחרי שחורת צאו בנסעה מאורגנת לציוו הנסמן לאוהל ז"ק אדמורי מוהריצ' נ"ע. אתני חפילה שחורת הרה רבי להכית עלי נשעת האוטובוס ל'בית-החים' לומר התילים על קבריו של הרש"ג ע"ה.

את תפילות ים זה המפללו לפני העמוד הגבאי הרה"ת ר' יהושע פייסון שי' והרהור ר' דוד רסקין שי'.

הרבי נסע לאוהל שכיבדו ספר הרמב"ם וגם ספר של משניות. לפניו שוטע לאוהל גוריע למזכירות עיר חלוקת שתי دولרים – בלילה אחריו חפילה מעיר. טרם הנכנס למכונית חילק מטבחות לצדקה לעומדים שם.

כשיצא הרבי מהאוהל – ניגש לקבריו של הרש"ג ע"ה וששה לידו מספר דקות.

כאמור, אחרי חפילה מעריב חילק הרבי שני טטרות של דולר לצדקה לכאריה, בעת החלקה בירך כמה שביקשו ברכות, והייר לעבר כמה ילדים.

בערוב היום, אוו ליום חמישי ו' אדר – יום הולודו והסתלקותו של משה רבינו רעה מהימנו – התקימה התועדות חסידית שארגנה ע"י הנהלת ישיבת תומכי תמיינים המרכזיות ב-770.

את התוצאות הינואה הרה"ח ר' דוד רסקין שי' מנהל הישיבה ובמחלכה נשאו דברים ראשישיבת המשגיחים, המשפיעים וחברי הנהלה: הרובנים החסידים – הרוב שלום מרוזוב, הרוב שניאור זלמן לאבקאנסקי, הרוב יוסף חיינבערג, הרוב שלמה זורחי, הרוב יצחק שפרינגר, הרוב יוסף מ"מ טננבוים והרב יעקב יקותיאל רפא.

הדברים תזרו ממשיכו הרבי בתהועדות השבת האחרון, מדברי הרבי על בעל היארכיט בשנים הקודמות ובעיקר הדגישו כי יום זה מהו הזדמנות להთעדות פונימית בכל הקשור לענייני תומכי תמים' והשמעו דבריהם באוני הטעמים שוכחו בהთעדות על תפkidim הקדושים והנעלה להיות 'תמים' ע"פ רצוק של רביםינו נשיאנו ה'ק'.

יום חמישי ד' אדר:

ג'ם היום נסע הרבי לאוהל ואחרי חפילה מעריב חילק שטר א' של דולר לצדקה לכאריה.

חלוקת השטרות לצדקה נמשכה כשלש וחצי שעות. כמו שבז' היה הקהיל אלפים מכל העדות וההוגים, ולרכבים מבין העובדים אייחל הרבי פורים שם.

גם את הנוסעים המקבלים את ברכת הדין מברך הרבי בברכת החג (כך שמלבד הנוסח הרגיל – פארט געונטערהייט מיזאל הען בשורות פוריות – בא החוספה א' פריעעלען פורום). בהזמנות מסוימת השבע בירך בלשון עם עט, כאשר בתוך דברי הברכה לנושאים אמר

בשבוע טובה' בצלפתית ז'ה' יבורך אוכטס' באנגלאית. להפילה מנהה ירד הרבי בשעה 4:40. לפני שנכנס למלילה נתן לחורכ' שעמדו שם מטהע לצדקה, ואמר: 'אָפְגַּנְבָּן אַרְפָּךְ' ובירוכם: 'בִּנְיֵן נְדִידָע עַל יְסֻדֵּי הַתּוֹרָה זֶה מְצֻוּה'.

יום שני ד' אדר:

בחפילה שחורת, סימן הרבי למגביה לסוכב את ספר התורה עם פניו לעבר הקהיל ולגולל (ששכח להניח את הכתב על הסית') לשים את הכתה. הרבי נסע לאוהל.

קריאה התורה, חודש אדר

יום שלישי ה' אדר:

לחפילה מנהה יצא הרבי שכיבדו חותם מטבחות אותו חילק לילדים כדי לשים אותם בקופת הצדקה.

לפני כניסה למלילה פנה לר' אווי כהן שי' – מנהל בית"ס היהודי באמסטרדם, הולנד – ונathan גם לו מטבח באמרם: 'אָפְגַּנְבָּן אַוִיךְ צְדָקָה' ובוחין נtan גם את שר המתבעות שנשארו בידו באמרם: 'פָאָר גָּאָז אַמְשְׁטוּדָאָס – אַרְזִיךְ זָאָק אַכְהָן אַוִיךְ' (בעור כל אמסטרדם, הרי אתם גם כהן).

התוועדות השבת היהת' התוועדות של פורים' מבחן
האוירה השמזה שביה התנהלה.

בין השיחות הרבה הרב לעודד את שירת הקהל כשהוא
מניף את ידיו הק' את הנה ואחת הנה - בהתלהבות קדר
בלתי רגילה. ברגעים מסוימים נבראה השירה והתעיצה
במיוחד...

זו הייתה האוירה, ואילו שיחות הק' עזמן הכלilo שפע
בニアורים עמוקים ונפלאים בפרש השבע פרשת זאתה
תצוה' שהוסבו בהרחבת הביאור על פי פנימיות הדברים
תיק פירוט ההוראות מכך בעבודת ה' של כל ייחוד.

נקודה זו, של 'זרדה' העניינים הנעלמים ביחס למטה'
ביתור, ככלומר לעמשה בפועל, אכן עמדה במרכזי הדברים.

בפתח התוועדות עמד הרב על נושא היום ט' אדר
השיהה נפקחה בוהיל': אנהוין לכל בראש. מיט א עניין
שהזומיגראט. דער טאג וואס דוריון איז אוניגיקומען
אין חז'י כדורי החחותן - אווי האבן דערצעילט חסידים -
איך בין אוניגיקוון שפערטן אהנרטן... (וזאה בקונטרס
(מוגה) מהשיחות התוועדות זו, הערעה 101 ויל': כי ק' מורה
אדמוני הגע לבאן בס' אדר ה'ש"ת, אבל כו'ב מוחשיין
הגיעו בדעת מאוחר יותר. - הנגען לבאן (אייש וביתו) ב'כ'ח
סיוון ה'תש"א).

הרבי עמד על קר כי ביטם זה כי אדמוני מוחרייצ' ניע
בא לאראה' - חז'י כדורי החחותן' - על מנת לדור כאן
והשנה שנת גפלאות אואנר' מלאו ניא שנים לאחיהם יומם.
כלומר, עברה שנה לאחר היבול וזה אומר שכעת דושה
תוספת והתעלות בכל הקשור להמשך עבודת הק' שלו.

אחד הצל הביאור בעניין 'אתה תצוה'. הרב ביאר כי
העוכדה שברשותה זו לא נזכר שמו של משה רבינו אלא הוא
מחכר ביאתה' מורה על קר שכן הוא מתגלה בעצמאות
מהוות שנעלית יותר מכפי שהוא נקרא בשם.

הנשא הוורחב יותר בשיחה הבא בה הוסבר כי 'אתה'
שנאמר באן קשור ביאתה' כפי שהוא מדבר על עצמו
ומהותו של הקב"ה. המשך הביאור היה במלת' 'אתה'
בתוספת וואי על 'אתה' ואחר קר גילה הרב קשר פנימי
במהשך הפרשיות מפרשת הצוה' ועד פרשת קדרושים.

בסיום השיחה הזכיר הרב עזה'פ' את יום היינץ'
והילוא של המנהל-פועל יישיבת 'חומכי-תבאים' בדורנו.
אחרי שיחה זו ניגנו את המארש דראש-דורש נטלן, והוא וה
מחזה מיוחד כיצד הרב עוזד את השירה בחזק ובתגוזות
נמרצות.

בשיחה השלישי היו ההוראות מכל זה בעבודת ה' של
כל אדם להיות בבחינת 'זאתה' הינו להשיקע בעבודתו את
קומו, אך כל עצמותו ומהותו. בלשון החסידות - שיחיה
'פנימי', שבשעה שהוא עוסק בעניין מסוים כל כלו מונה
ושקע בו.

לקראת סיום התוועדות דבר על חלוקת המשקה
לאירועים שונים והרב הבהיר החבטא שממורגי פעולות אלו
יראו וכן יעשר שחקרים ילמדו מהם והם עצם יוסיפו
בஹלשות טובות ומילא ישפיעו גם על אלו שלומדים מהם
ואחיכ' איחיל שהפעולות הללו יביאו את הגאולה השלימה
כבדי הוזהר (שלע"ז אין מקירו ידוע) שניתן להביא את
הגאולה ע"י פעולה אחת.

בזה אחר זה ועל עשרה מבין הנוכחים בתוועדות ולחו
את הבקבוקים לאירועים שונים. ביניים, צפוי, לפועלות
מיוחדות במצבע פורים' הן בנירירוק והן מחוצה לה.

אחרי שאחרון החלוקה קיבל את הבקבוק והכרי על
האריזה שלשם נלקח המשקה' החל הרב בעצמו את
ניינן ההקפות לאביו לרלייץ זיל. אחיכ' הורה לחון הד"מ
טילשבסקי שי' לשיד' יהיר... שיבנה' ולאחר מכן התחליל
בעצמו עיטט ייעט ניקאואו.

כל שלושת הניגונים הושרו, כאמור, בשמה רבה.
במושאי שבת יצא הרב לירושלים - כשהוא לבוש
במעיל - בחזר ברובע. אחיכ' קיירושלavanaugh' ניער הרב
ג'פ' את ציציתוי, הסתובב ואיחיל לעומדים סביבו: 'גוט
חוודש'.

过后不久便开始准备立碑，立碑的日期定于立碑的次日，即正月十五。
这一天，人们在耶路撒冷的广场上摆设了各种食物和饮料，迎接这位伟大的先知。
在立碑仪式上，人们唱起了歌，诵读了《圣经》中的经文，还进行了祈祷。
整个过程充满了欢乐和敬畏的气氛。

יום ראשון י"ד אדר:

בחלוקת השטרות לצדקה היו כמו שבע אלפי אנשים
 מכל החוגים, מקרוב ומןחוק, ומענין לציין נהוג שהפרק
כמעט קבוע לאחורה נסאר מחרבים ומורלים מנצלים את
ההזרמות ומוחבדים להגש לפניו הרב, עצםם או ע"י
שליחיהם - ספרים חדשים והרב עונה, בדרכ ניל, בישר
כח גדול וכדי ומוסיף עוד דילר עבור הספר באמור כי איתא
בספרים שעיל דבר טוב ציריך שלם...

בתום החלוקה של הארון, כרגע, באם נולם כבר קיכלן,
ופנה לא' הסדרנים והושיט לעברו דולר, והניל טען שכבר
KİCLEL אך והובי נתן לו את הדולר ואמר: 'אין וויסט.
זו ווילסט דאן אלען מאל כמה פעמים בכחן...'. (אין יודע
(אנל) אתה הרי רוצח תמיד כמה פעמים בכחן...).

יום שני י"א אדר

בקשו להה נכnia כאן את הסיפור כפי שטיבו הנה"ח רבינו
יואל כהן שי:

כל מירשנכח פעם בהתועדות של הרבי, בשנים הראשונות
לנשיאותו – ידע כי ניתן היה לבחון בעובדה שהרבי עמד
להשמע מאמר חסידות, במלבד התועדות, מספר דקות
לפני החלטת המאמור. על פניו הק' הייתה ניכרת וצינור
ודבוקות מיוחדת במיניה.

בהתועדות סעודת פורים בשנת תש"ג אירע דבר בלתי
הגיל:

בתחילת התועדות היה מסاءר חסידות. כמו תמיד,
הדבר נהרג קודם לכך ואחריו הוכנות השמע הרבי את
המאמר – על כתוב "זיהי אומן את הדסה היא אסתט"
(המאמר נדפס, בלתי מוגה, בספר המאמרים תש"ג ע' 370
ואילך).

כמה שעה אחריך, בשעת לפנות בזק, צזרו פניו הקדוש
ונעשו להבים בדקות מיוחדות. הדבר היה הפטעה גזולה
שכן אף פעם קודם לכן לא היו שני מאמורים בהתועדות
אתה.

אחרי כמה דקות, בשוד הכל מותרים למאמר ועל פניו
הэк', ניכרות היטב הרצינות והדיקות המיוחדת – פתח הרבי
האמור:

כאשר הפilio את הקיסר (הצאר) ברוסיה, נערכו שם
בחירות ואל החסידים הגיעו הוואה טהרבוי (מוהרשב"ב)
נ"ע שיש להשתחף בבחירות. דבר ההורה הניגע גם לאחד
החסידים שהיה מושפע מהווות הנולים ולא ידע ממה
שנעשה במדינה, אך בחגיג העוראה של הרבי – החל לקיים
אותה בחילונו וחזרו. לאחר מכן צבילה במקוה, חגר את אבנשו
עליו לשעות ובמי לבחו וכוכי אבל כיוון שפנס במקום
הבחירה עוד חסידים, הרוי הללו הראו לו מה לטשות.

ובכן, תיקן החסיד את אבנשו ועשה החסיד מה שcoli
עשנו – בחוד במי שהראו לו לבחור ואחריך כאשר כולם
צעקו "הורדה" (היא שורך וריש' פתודה) צעג גם הוא:
"הורדה", "הורדה", "הורדה"...

מיד אחריו הסיפור הוה המשיל הרבי את המאמר השני
על המכוב – "על כן קראו לימים האלה פורים על שם
הpora..." .

לאחר התועדות דיברו החסידים בינויהם על הפלא
שבאמרתו המאמור השני ובמיוחד על הסיפור שקדם למאמר
וכולס הבינו שבוזאי הדבר קשה באירוע השוב במדינה
היא.

מאוחר יותר הבינו כולם כי העניין היה קשור בשובדה
שהתבררה מאוחר יותר כי באותו יום מת החזון טהאלין
ימ"ש... .

לפני שנע הרבי לאוהל ב乞שו מהרבבי (בעגה"ח) נכדי
של המשפע הרה"ת ר' אברהם דריין (מאיר) (עה) ברכה
לבריש עבורי, והרבוי ענה: אוכיר על'הצין.

כשחזר הרבי מהאוהל לפני שירד לתפילה שאל את נכדי
של הגיל: יואס הערט זיך מיט איס? (מה נשמע אותו?) א'
הכבד ענה אשר המכבב איננו בכרכוב, הרבי וען בראשו
ויזו הק' לאות תמי' ואמר: איך האב אך מותפלל געווען
פאר איס אופין ציון. (הרי התפללו עבורי על הצין).

אחרי מריב חילק הרבי שטר א' של דולר לצדקה לכאריא.
הפעם היה הדבר בהפתעה ואפילו השולחן המיעדר לך לא
חוכן מכובד מועוד והרבוי עמד ליד ביתמת הקראיה (של ימי
החול) שהובאה מיד למקום הריגל להלוקת השטרות.

פארט געונגנערהייט, א' פריעיגעען פורים און
פרילעכע בשורות – בנותה והירך הרבי נושאים הייט.

יום שלישי י"ב אדר

ב' היום אחריו מנהה-מעריב חילק הרבי שטר א' של
דולר לזכקה.

יום רביעי י"ג אדר –

'תעונייד אסתה':

לבית חיינו הגיעו אורחים מדינות שונות וערי השודה
להיות ביום הפורים במחיצת הרבי ולהשתתק בתועדות
ביום השבת.

בתפילה והסליחות נאמנו בחתולבות והתערורות והרב
הרבה לעודד את השירה ב'יחמאנא דענין' וב'איבינו מלכני'.

יציעין כי הרבי הורה לשידר את הגיגון איבינו מלכני גם
לפני התחלת הסליחות, בוסף לשידור הגיגון ואmittot נסוח
איבינו מלכנו בתענית ציבור בסיטוט הסליחות, כוונגן.

בקראיה', אחריו גלית הספרתורה, סימן הרבי למגביה
שיסובב את פניו הספרתורה לעבר הקתול.

בשעות הלילה ייל לקרה ימי הפורים: 'קונטרא טולדס –
חנס"א'. מעין במיוחד הוא הפתח דבר למאמר: "...המאמר
השני שנאמר בתועדות דפורים בשונה ההיא (תש"ג)
שאמירתו היה קשורה, כנראה, עם המאורעות שאירעו
בתקומה הוה עד למפלתו של המושל רמניה היה שעה
צורך ישראלי, כפי שהבינו בשעתו מהסיפור שספר כי
אדמוני' שליט"א – התקדמה ובסימוכית לאמרית מאמר
ה – ע"ד הוראת כי' אדמוני' (ההורש"ב) נ"ע בתקופת
המהפיכה לאחרי מפלתו של הקיטר.

לקראת חפילה מנוחה והשمعת דברי כיבושין היה הקהל גדול עוד יותר מבשורתו והומנוים הצטופפו לזר בימת הקריאה לשמיית המפטיר.

השיחה, עם סיום התפילה, נפתחה בעניין אהבת ישראל המודגשת במיוחד ב'עת רצון' שפירשה גם גילי הרץן של כל יהודי ביחס לחברו והוסבר הקשור לסיום ההפטירה - "עוד אקצת עליו לנקייזר" המורה על שלימות התאחדותם של ישראל בגאולה השלימה.

מכאן עבר הרבי לביאור נפלא על ההבדל הפנימי בין תוכן היום, ערב פורים, ליום המחרת, פורים ככפי שהוא משתתקי בשיעור החומר של כל אחד מהם והקשר של הנושא לעניין שתי הדרגות השונות של "טרם יקראו ואני ענה" ר'יעוד הם מדברים ואני אשמע".

בחילך האחרון של השיחה הייתה התעדורת ליחסות מיוחדת בעבורות ה' בעליי אחר עליי' בראשו פורמי פרשת כי תשא את ראש' ולשנתו "אוראננו נפלאות" שע"י קר' זוכים לשישיאת ראש בני ישראל ביחס לכל אומות העולם ולביטול מהיה מוחלתת של עמלק וזרעו.

אחריו השיחה הייתה חלוקת שטרות לזכקה. ולאחר סיום החלקה נבר לא נותר זמן רב עד לתהילת ערבית וקריאת המגיללה.

לפנות ערב י"ל נסח המברך שהואיל כי אדמור' שליט'א לשלו' לאניש שי בכל מרחב תבל לקראת ימי הפורים, ה'תונש'א.

פורים:

לקראת שעת חפילה ערבית החמלא בהיכנס ברוב עם לבושים בגדי שכ שמדו במקומיהם ושרו בהתלהבות עד לרוגע נסיסה הרבי. בפעם מאירות, כשנרתיק המגיללה בידי צעד הרבי למקוםו ועם הגעתו לכימחו הסתווב לעבר הקהיל ועוזד את השירה לרוגע קצר אך בהתלהבות גדולה. ב'המן' הכה הרבי ברגלו הימנית והשמאלית - לסייען. גם בדרך צאתו מביהכיס, אחרי קריית המגיללה עוד הרבי את השירה בשמה רבה.

הלכה היא שגם בליל הפורים יש לעורן קצת משתה ושםחה והעורב נציל, אם כן, להתחלת הפעולות במעשה פורים' כשרבים נסעים לקריאת המגיללה במושבי זקנים (בארגן' תפארות זקנים לוי יצחק' בראשות הרבי מנחם גוליצקי), בכתי רפואה בסביבה וככ' וכן משתתפים נשmachות פורים במקומות שונים בעיר הגדולה ובאזורים מכל אלו - מתאספים לאמורת 'לחיים' בצוותא באוירא הסידית ב-77 או במקומות אחרים.

"אל כל דבר האיטה האטה"

אמנם את העיד דלא ידע' שומרים לאחר. בבורך מHIGHCOM
להחפילה במנין של הרבי ולקראת המגיללה.
נדרכו בקדוש שלח הרבי משלוח מנות לכהן, ללי
ולישראל, כמויך העבר לחולמידי התalmideim את המשלווה
מנות שנשלחו אליו ובסנה זו היה חידוש מיוחד - כאשר
הרבי מסר עבורי החממיים שיחיו חלה. הchallenge ר' עיי
המציר ר'ילג' שי', שמאוחר יותר, בעת סעודת פורים, הביא
רוד רטקין שי', שמאוחר יותר, בעת סעודת פורים, הביא
אותה בעצמו לחדר האוכל של היישיבה (1414 פריזינט
סט) וחילק ממנה לתלמידים שי' שמשמעותו שמחה גלויה על
הקרוב המיוחד לו וכו בשנה זו.

חפילה מנוחה התקיימה בזמנן הרגיל (15:3) וגם במהלך
הဂורגה והיטב שמחת היום. לפני חילתה, כשהרבי הגיע
לכימתו פנה לעבר הקהיל ועודד את השירה יותר מהרגיל.
כך גם בצעתו.

בשותה שנוראה עד הערב ממהרים לחוטף' וכיינ' עוד
יהודים במצוות היום ואחר כך לסעודת פורים. חפילה
ערבית ונכבה מרأس לשעה שבע בערב כדי להתחייב
אפשרות לאחין מעט בסעודה. וכיון שהיא גורכה אחורי
או באמצע קיום מצוות 'משתה ושמחה', מוכן שהיא גורכה
באוירא שמחה במירוח. כשהרבי נכנס לביהכיס כל הצינור
שר בהתלהבות שכמה אתה וואה כאן רק בשמחת תורה
ותנופת הידים ה'ק', בדרך עד הגבינה, ובעלותו לבימה, היה
גם הוא באירוע בלווי גיגיל. הניגון שהושר היה 'פארש נפולוין'
הידיע.

אחרי התפילה הייתה חלוקה שטרות של دولار לצדקה
שם במלוכה עמדו רבי מטבב ושרו בהתלהבות.
בעת החלקה עודד הרבי בחיקן לעבר אלו שהתלבשו
בתחפושות, היו ייחדים שונים 'משלוח-מנ�' והמזכירים

אל כל רבי האמת האות

הabilities הוכירו לחילום שאין עובדים. ומכתבים רבים שהופנו למכור לייבאומיטש – על נייר המכטבים של 'מבצע סופת המדבר' – נתנו ביטוי לזה שמבצע זה יocr לעולם בין החילום.

הניכום על שלוחן החלוקה;asha את מסרה שkeit של שלוחה-מנות – בכונה שרבבי חזרינו לה... והרבבי אכן הביא את המשלו והחוירו לה; כ"כ בירך: 'א פרילענען פורט'ן' בסיום החלוקה סימן שיירמו שירים משקית שלוחה-מנות שנפל על הריצה, והניח דולר בסוף סיודו.

במשך הלילה התקיימו התועודות חסידים בערך וברכבי השכונה – בבתי אניות, עד אור הבוקר.

במבצע בינלאומי של המרכז העולמי של לייבאומיטש (sretrauqdaeh dlroW hctivabu) נחנאים בלתי שגרתיים הגנו אלף החילום היהודים שהוצבו במפרץ את חוג הפורים בערב הסעודית. לרבים מהם היה זה הפעם הראשית אותו הגנו מעלים, בו השתתפו בקריאת המגילה, משלוח מנות ומתקנות לאביבנים.

במשלוח מנות הוכללו מטבחות לזרקה ועלון הסברת על שימושות ומנגי החג. חלזקת המשלוח מנות הייתה ע"י רבנים הצבאים המשורטים בכוחות היבשה, חיל הים וחיל האוויר. כל המבצע התאפשר חזק שיתוף פעולה הדוק עם הפנטגון.

יום שישי ט"ז אדר – "שושר-פורים":

לפני שנסע הרבינו לאוהל בשעה 1:00 – נתן סידור לשני חתנים, הרב שאלם מי מתחנן וראשון, ושניהם ענו שמחתתנים באותו היום. פנה הרבוי לא' החתן שהוא "לווי" ואמר לו: 'זו ביטח דאנ א זוי', ונתן לו את הסידור. הרבוי בירך את החתנים ונתן להם מטבחות לצדקה ברגיל, והוסיף בברכתו: 'א פרילענען פורט'ן'. לפני שנכנס למכונית חילוק צדקה לעומדים שם.

כעשרים דקות לפני נסען הדלקת הנרות חור הרבוי מהאהל, ותפילת מנהה התקיימה, כרגיל, ביום שישי, בזאל הקטן. למעלה.

על תוכן המשוגע עשיית ראש' של בני ישראל וביאר מי עבדת' של סיפורו מעשה העגל בפרשנו זו.

מכאן נסב הדיבור על מועלתו של ישראל והרבי דיבר על דרכו של הרחק מברודיטשוויל למדך וכותב על ישראל וספר על היחס המידוד שתיה לו מצד רבו הוזן.

השיחה השנייה הייתה בסגולת ימי הפורים בשנה זו שעוברים מהם לשבת ללא הפסק ומוכין שנם השבת היא יום שמחה ("וביום שמחותם אלו השבותות") ישם שלשה ימים וצופים של שמחה. ועוד.

בשיחה הבאה, השלישית, דיבר על העיניים שהזמנן נרמא - התעוררות ללימוד הלכות החג ולאספקת צרכי החג לנוקקים. בעניין זה אמר הרבי כי על כל אחד לפעול בכך בעצמו ולא לסמוך על כך שישנם ארגונים המתעסקים בכך. בשיחה זו, גם בירך הרבי את צבא אריה"ב שיצליה במלוחמות בעיר' בצ'ריה, בהזיכרו גם את הפסוק ע"י זבח לה' בנצ'רה.

(כשהזכיר את המאמר הארוך של רבבי בסוף מס' טוטה, התבטא: 'אבלו נט אווי לאונן ווי די גנות...').

הרבי המשיך בעניין ימי הפורים והוא דבריהם על מעלה היין שבתורה, פנימיות התורה ועל יצא טוד' - הפעזה פנימיות התורה המקربת את הגאולה שעם בואה תהיה שמחה גדולה עוד יותר מאשר שמחת הפורים, שמחה עד שלא ידע (אעיפ' שבבוקולין) - המשיך הרבי בחירך - היו נראה באלו שקיימו עד שלא ידע ע"י כך שחתפו תונמה...).

בסוף שיחתנו זו שרו שוב את החלון הידוע של פריטים והחלהבות הלכה ובירה ביעזרו הנמרי של הרבי שהגעה לשיאה כאשר... הרבי קם ממוקומו ועמד מלא קומתו הק' וركד על מקומו בשמחה רבה עצומה במשך זמן. מובן שההתלהבות וההתרגשות של הקהל נבראה עד מאוד ברוגעים אלו ונמשכה עוד דקות ארוכות...

אחרי חזרה הרבי להר'ם תלישבסקי שי' לנגן יה' זר... שבונה/, הוציא על חולקת המשקה ובסיומה התחליל בעצמו לנגן אה' ניגון ההקפות לאביו ולוי' ז'ל, וניתעת ניעט...).

יום רביעי ט' באדר:

חלוקת השטרות לצדקה נשכח כחמש שעות וצופות במהלך עברו עלי' יהודים כי.

היום החל הרבי לבורך נסועים בברכת: 'א כשרין און א פרײַעבען פסח'.

יום חמישי ז' באדר:

הרבי נסע לאווחל.

כ"ה

Merkos L'inyonei Chinuch
LUBAVITCH ARACHAH
THE LUBAVITCH MOVEMENT
720 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

Shosh Chodesh Adar, 5751

February 14, 1991

Dear Jewish G.I.,

On Purim, (this year on Wednesday night through Thursday - February 28,) Jews throughout the world will celebrate the victory over the wicked Haman, a ruthless enemy of our people who sought to oppress and annihilate us, some 2,310 years ago.

On Purim as Jewish families gather to celebrate their religious freedom, you are not forgotten. The Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson Shlita has asked that this Purim gift be sent to you, to enable you to observe the Purim Festival unified in spirit and deed with the Jewish people throughout the world.

Enclosed is a Purim guide which briefly tells you about Purim, its meaning and the laws, customs and traditions of the day. You will want to read it carefully. (The two coins enclosed should be used for charity as explained in the guide).

Purim is a joyous holiday, and this joy should be spread to all around you. On Purim the focus is on G-d's constant vigilance and protection, and the hope for the speedy redemption of our people through our righteous Messiah.

May G-d keep and protect you, and may you be blessed with your families and loved ones very soon; and may He grant peace and freedom to all mankind. Be proud of your heritage.

Thank you, and G-d bless you.

Merkos L'inyonei Chinuch

The Educational Arm of The Lubavitch Movement

שלוחה מונה וullen הסברא מס' 777" לחילום היהודים במפרץ הרטס'

שבת קודש פ' תשא, ט' באדר:

אחרי שבוע של שמחה שחילה, למעשה, עם הכנסה לחודש אדר ואחריו יום הפורים עצמו - בא התחועדות המיזוחה' שהיתה, בעצם, השיא של כל אלן.

כבר בתחילת התחועדות ניתן היה להרגיש בשמחה מיוחדת כאשר היא נפתחה בניגון של פורים שהרבי הרכבה לעודד ולהגביר בהונחת ידי' הק' פעם בו ופעם שנייה, פעם עבר ופעם לעבר אחר.

אחרי 'הקדמה' זו באה שיחת קודש ארכוה יהסיה ובמבראה בענייני פרשת השבוע. בסיסר מפורט עמד הרבי

CELEBRATE A VICTORY IN THE GULF.

2,346 years ago in ancient Persia, the wicked Haman schemed to destroy the Jewish people. But through a miraculous sequence of events, involving Mordechai and Queen Esther, the tables were turned; Haman and his henchmen were hanged on the gallows. This victory is celebrated every year on the joyous Festival of Purim.

The Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, points out, that although the story of Purim happened thousands of years ago, its lesson of faith and trust in Divine protection is as relevant today as ever; Throughout the world and especially in the Land of Israel, where "The eyes of G-d are constantly vigilant" (Deuteronomy 11:12).

The Festival of Purim starts at sundown tonight, and continues through tomorrow, Thursday, February 28.

The Rebbe urges all to celebrate Purim and its observances:

* Tonight and tomorrow morning, the story of Purim is read in the synagogue from the Scroll of Esther. Make sure you're there, and bring the kids with you.

* Tomorrow, Purim day, send a holiday package of at least two kinds of food to at least one friend.

* Give charity to at least two poor people, or put two coins in a charity box, on Purim day.

* Recite the "Al Hanissim" in all Purim prayers and Grace after Meals.

* Eat a festive Purim meal on Thursday afternoon.

So this year, celebrate Purim, and send a message of true Jewish strength — that trust in G-d is the force that prevails.

For a complimentary issue of "Lubavitch International," magazine, write:

Chabad-Lubavitch World Headquarters

770 Eastern Parkway, Brooklyn, N.Y. 11213
or your local Chabad-Lubavitch Center.

A public service of Chai Foundation

Sponsored by Shmuel Yechiel ben Sarah Rochel, Raizel bas Hinda, Avraham Dow ber Shaina Bluma, Chaya bas Devorah and families.

העולם כולו נורא – מעיל רבי היינזון טינט – להזכיר בנשיות

הגלויים כמפרץ הפרסי

יום שלישי ר' ט אדר:

שבת ג' חדש פ' ויקהילפזורי, שבת זוזק שבת פרה, מנח' ז' ניסן:

כל שבת מברכים ב-5777 היא מעין מועד ודומה שהפעם היה קהל גדול מהרגלי. עוזין נשארו מאורחי ימי הפורים ולקראת השבחת הגיעו קבוצות 'עתקרבים' ממנטוריאל ומקליפורניה. قولם יהוד יצרו שמחה והודאות מלך של ברוב עם בתפילה, בעת אמרות התהילים בכוורת השבחת וכמוון בתהודות.

בשבועה שಮונה וחצי נכנס הרבי לבניינס לאמירת התהילים, הרבי עמד ממשך כל זמן אמרות התהילים. סימן את כל התהילים עם המניין, כשבסוף אומר את ה'יה רצון'. ובהתודות: כבר בניגון הראשון, הרבה הרבי לעודד את השירה כשואנו גוניע את ידיו הק' לכל היכינוים מרוץ בלחתי רג'il. העוזמה גדלה בהמשך ההתודות תוך קירוב' מיוחד לפניו קבוצת האורחים שם הם, כמובן, יצאו מגדלים מרב התהבות.

הימים הם בין גאולה פורים לנכונות פסת ונשא הגאולה פתח את ההתודות. בשיחה הראשונה דובר בהרבה על כך שבדרך כלל מתחשים לקשר כל דבר עם הגאולה אבל בפרשיות השבע - ויקהילפזורי - הקשור הזה בולט במיוחד. שכן, הקהלה והתהחות כל ישראל למציאות אחת תהיה בתחלת השלימות עם בוא הגאולה וגם המניין של בני ישאל - עקד' - יהיה בשלימות כש bahwa הגאולה. לאחר מכן הוסבר הקשר בין שתי הפרשיות עצמן ובניהם לפרשיה הבאה - פ' ויקרא, ועוד.

אחרי השיחה הא' הורה לר' ניסן מאנגעל שי, ולר' ה'ת' ר' שלום דובער גאנדרעツקי שי' לומד לחיים' להר' ה'ת' ר' צביהירש חיטריך שי' הורה בחיק' לומד לחיים' על כסא גוללה.

השיטה הראשונה עסקה, אם כן, בעיקר במתוודה של השבת, והשיחה הבאה, השנייה, היתה בעניין ימי החודש - שבעת הימים האחרונים בחודש אדר. במסגרת זו הוסבר ההבדל, בפנימיות הדברים, בין חדש ניסן (החודש של עיסוי ניסים נעשו לו) וחודש אדר (החודש של הניסים המלובשים בטבע) וכטן הוויה מעט הדיבור על ניסי חודש אדר השנה. הרבי אמר (בחיק') כי פרט הדברים שייכים לעותנים ולא להთודות חסידית אבל העיקר הוא שנראו ניסים גולים ממש - העולם כולו תחכון למלחמה גדולה מאוד, כבר חולקו המשפטדים וכו' - ולמעשה זמן קצר מאוד אחרי שהיא הייתה התהילה בבר הוכrho הנצחון של ארם עיל' בבל' החזירה את השבוים וכו'. הרבי אמר כי הניסים שאויעו ביום הפורים וביניהם הטעונים לו וראים בעיל' וכל זאת אין איש שם לב שוראים כיצד השנה היא שנת השולchan.

אחרי תפילה מוחה בירך הרבי את הרה'ת ר' יהודאiley זיאינע חוגטו שי' בנסעה טוביה, והוסיף בחיוון: 'האבן אסאך חנייאס' (הרבי זיאינע עוסק בהדפסת ספרי תניא במקומות שונים בעולם).

בשעה שמונה בערב התקיימה 'יחידות כללית' לאורחים שכאו לעשות את ימי הפורים במחיצת הרבי. העמדת ה'יה', כרגע, בבית-הכנסת הגדול שסודר במיוחד לשם כך.

הרבי המשמע בפני האורחים שיחת קודש מיוחדת בהחילה עמד על מעלה המקום - מעלה משולשת של בית-הכנסת, בית המדרש ומקום של מעשין טובים ובקשר לוזה היה ביאור בעניין מעלה וסגולתה של ברכת כהנים - הכרכה המשולשת.

המשך דובר על פרשיות השבע זיקהיל-פזורי' שבזום זה, אוור ליום רביעי, מודגשת הקשר והחיבור ביןין. וביאור את ההוראה בעבודת ה' בעניין מעלה בני ישראל כקהל כללי (זיקהיל) ושל כל היהודי יחיד נפרט (פזורי'). לאחר מכן הודיע הרבי על הנוכחים שפע ברכות עד לברכת הגאולה. בתום הדברים ניגשו כאריא מהגוכחים, נתנו פין וקיבלו שטר של זולר - שליחות מצה לצדקה.

אחרי סיום היחידות לאורחים היו שיחות מיוחדות לקבוצת ברימוצה ולקבוצת חתנים וכלהות. ואיש בברכו בירך אותם - באחוני הקבוצה הראשונה דובר על מעלה היום המאושר של הכנסה למצעות ובדברים לקבוצה השניה היה דגש מיוחד על נשא השמחה והרבי הבהיר בין השאר בברכה שמשמעות הנישואין ייוו שמחות גדולות עד יותר משמחת הפורים....

בסיום היחידות, גם הרבי ממוקמו, הבית עבר ארון הקורש שאומר משחו בלחש, ויצא את בהכני שכיבו חכילות הפנים.

יום חמישי כ"א אדר:

הרבי נסע לאוהל.

יום שישי כ"ב אדר:

לפני תפילה מנוחה נתן הרבי סיור לשני חתנים, נתנו להם מטבחות לצדקה ובויכם כרגיל. חילק מטבחות לצדקה לילדים שעמדו ליד פתח המעלית, וגם שם מטבח בקופת הצדקה. גם בבהיכני שם מטבחות בקופות צדקה שעמדו על השולchan.

אחרי מעריב, חילק הרבי שטר של דולר א' לצדקה
לכאריא, בעת החלוקה בצבאה מסידורו של הרב הוברה
'חדשות מכית'-'איינן' (מס' 79) ובסיום החלוקה הכנסיס והרבי
את הדולר לסייעו מע"ז חוברת זו.

לאחר תפילה ערבית – ליל כהה אדר

יום שני כ"ה אדר:

יום זה הוא יום החולות החשעים של הרכנית הצדנית
מרת חי' מושקא נ"ע (בשנת גרס"א).
תפילות היום התקיימו בכיתתו של הרבי. בזיהורים נסע
הרבי לאוהל, ובשובו אחורי מנהה וערבית, חילק שטרות
לצדקה.

כהה אדר, יום החולות והרבנית ר'ע, בבית שבוחוב פרידמן

אראו נפלאות' והכל הוא מסימני הגאולה כדברי הילקוט
שמוני המפורסם. סיום העניין היה בברכה שמאן ואילך
לא יהיה צורך לדבר על מלכותות בין אומות העולם אלא
יעסקו רק ב'מלחמה', מלחמות של תורה' (דברי חז"ל על
'זאת והב בסופה').

בסוף השיחה דבר בקצורה על אספקת צרכי החג לכל
יהודי עוד לפני כניסה חודש ניסן.

אחרי שיחה זו שרו ניגון שמה והרבי עוזד את קצב
הניגון בהתלהבות גדולה ביותר, בתנוחות נמרצות בשתי
ידייו הק' כסצצב השירה מתגבר מרבע לרביע. השיא היה
בשלטונו גם הרבי מכסאו ונעמדו מלוא קומנות הק' ורק
על מקומו בשמה עצומה חזק כדי סימון בשתי ידייו הק'
להגביר את השירה עוד ועוד.

אחר כך אמר שאלה שהזכיר את קנקני המשקה המשמשה
על כל מילולו למיטה להכריז על האירועים לשם גלקה
המשקה והעיקר שהם עצם וכל כל ישראל יתלו מלמטה
למעלה.

אחרי החלוקה החל הרבי בעצמו את ניגון הקפותה לאבינו
רלוי' ז"ל והציגו שהיה שורי עדין בהתלהבות השיר
הקודם, כאשר הרבי עמד ורק הציגו לשירה בהתלהבות.
במנחה סימן למנגינה את ספר התורה לסדר את עז
החיים היומי נאומן שיחיה מעל השמאלי.

יום ראשון כ"ד אדר:

יל': קונגיטוס כ"ה אדר – תנס"א' וכן מאמר חסידות
ליום זה (יום החולות הרובנית נ"ע).
חולות הדולרים נמשכה לעז חמוץ שעות ובהמלכה
עכוו אלף אנשים מכל התחוגים, עם תום המועד התקיימה
חפילת מנהה ואחר כך נסע הרבי לביתו, שם התקיימה
חפילת ערבית.

במחילה החלוקה ניגש הרהיט ר' חיים ברוך תלברשטט
(הצלם הקבוע בחולוקה הדולרים) ואמר לרבי שהוא נושא
לאהיך, הרבי נתן לו דולר נוספת לשילוחות מצוח באה"ל,
כשהבחין בו הרבי בטיסות החלוקה שלו בחזון: צו ביטט
שוין צוריק גנטומושן. צו דארפנסט נאץ פראן? (כבר חזרת
או שעדיין עלייך לנוטע...). הניל ענה שנouse הליליה, והרבי
ברכו: זאל זיין אין א גוטע שענה? (שיהיה שעה טובה)
ונתן לו דולר נוספת – אותו הcinן הרבי במחילה עצמו –
באמור: 'כפליים לתוכשי'.

עם חום המועד התקיימה חפילת מנהה ואחר כך נסע
הרבי לביתו, שם התקיימה חפילת ערבית.

כיה אדר, בהפילה מנוחה

כיה אדר, עם סיום תפילה שורה

מאוחר יותר יוצרה התקיימה ב-1777 התועדות מושלמת. בתחילתיה למד הרה"ח ר' ייאל כהן שי את המאמר החדש והצהיר התקיימה מסיבת סיום הלכות ברמביים בה נשא דברים הרבה אלישור ואלדמן שי' שהה אותה עם בבית חיינו.

קריאת התורה, כיה אדר

בשור שיט

אם יירז הקרן שעלי מטהו ישראל מר דוד ציון

הנדיבים חברי הקרן נברנו ונחוו אותה שעה בבייהכ"ס הגדול שסודר במילויו לשם כן.

כעשרה דקות אחרי השעה ארבעה נכנס הרבי לבייהכ"ס ונשא שיחת ק' שנמשכה כחצי שעה. בפתח הדברים עמד על כן שעשרים הם אלו שהקב"ה נתן בידיהם אפשרות גודלות יותר למלא את שליחותם בעולם שלכן רבי מכבר

יום שלישי כ"ז אדר:

גם היום התקיימו תפילהות שחרית ומנה בビיתו של הרבי, ובשעה ארבע אחר הצהיר חור ל-17:00. לשעה זו נקבעה שיחת קודש מיוחדת לחבריו הקרן מיוחדות לפיתוח שע"י מהנה ישראלי, שם והשלחים באותו מקום מהם באים

בעת הייזמות – י"ט אדר

אך הילדים שערכו עם הוריהם שאל הרבי באמם הם יודעים את 'ארבעת הקשות', ואת הוריהם שאל באמם יודעים את התשוכות.

לא' שroxzaה לפתחו מסחר חדש אמר הרבי: **שייא עלי-פי שלוחעןן, און אידישע געלט.**

אחרי שכל הנדייבים עבורי היהת שיחת קורש מיוחדת לשלויזים. הרבי הסביר בקצחה את מהות תפkid השליך הפרטית שלמה ביחס לשילוחת הכללית של כל יהודיה (ויקרא אל משה) – הקב"ה קורא למשה שבכואיה מישראל), עוד על הנקנות לחג הפסח, אספוקת צרכי החג והפצת הלכות החג וכמי וטימי בשפע ברוכות, כאשר עיניו החק עזומות.

אחרי השיחה לשלויזים נעמד הרבי במקומו, הביט לעבר ארונו והקדוש בלחשו משחו, רקע עמו את חבילת המכתבים, הסתווב לעבר החקל והתמלח לנגן בעות: יהוא שעמדו, עללה להזדווג החק' כשםודר בירוי החק' את השירה לאורך כל הדור.

אחרי זמן קצר התקיימה תפילה ערבית (ביבהנץ' למיטה). אחרי התפילה הייתה חלוקת שטוחות לצדקה לציבור הרחוב.

יום רביעי ז"ר אדר:

נסוף על הנוסח הרגיל מברך הרבי ונטעים בימים אלו בברכת י"ג הפסח כשר ושמי' א' כשרין און א פרײַגענען פסח.

יום חמישי כ"ח אדר:

הרבי נסע לאוהל כדי יום חמישי שבשבוע ולאחר תפילה ערבית חילק שטרות לצדקה (פעם החמישית בשבוע זה)

יום שישי כ"ט אדר, ט"ז ניסן:

בשעות הבוקר י"ל: 'קונטרא בי' ניסן – תנש"א'.
היום נסע הרבי שוב לאוהל, במנגו בכל ערב וראש חורש, לפני נסיעת הרבי לאוהל פורסם המכתב כלל' הנושא את החair: 'מוֹצְשָׁק', כ"ה אדר, אור ליום ג' שהוכפל בו כי טוב, ויקרא אל משה.

אם תרצו, מכתב זה מסמל את סיום חורש אדר ואת הכנסת לחדש ניסן. המכתב המופלא עוסק במשמעות האירוחונים בעולם כאשר ניסים נמנעה מללחמת עולם נוספת רוח'יל וקורא לכל יהודיה באשר הוא לכוון לירדי הנהגה ציסית' מעל למגבלות הטבע בעבודת ה' בחיה הימים יומם שלו.

כברע שעה לפני ומן הזרקן גנות חור הרבי מהאהול ומאותר יותר התפילה תפילה מנהה בואל הקטן למעלה.

באת השיחה לשלויזים שי'

עשירים' כי הוא עצמוני, כנשיא, היה עשיר וזה היה ביכלתו ללבין את הסגולה שכבר. כן דבר על מעלה הזמן – חדש אדר ובسمיכות להודש ניטן ויום שלישי בשבוע – היום שהוכפל בו כי טוב שגמ' בו מודש נושא "טוב לבירות" – פעולה והשפעה על כל בריות העולם, וכן עמד הרבי ואיחיל שבכוכב יבנה בית המקדש ותחודש עבודת הקדונות ובעיקר – קרונות נדבה.

אתה השיחה נגשו הנדייבים ושלוחים, כל קבוצה בתו שללה, להציג את הבקשות המיוחדות שלהם ולקלל דולר מהרבין. המועד הממועד הזה נמשך עד אחרי השעה תשע. בסוף השבוע פורסמה השיחה בתרגם לאנגלית שהוגה ע"י הרבי.

סיפורים בודדים שהגיעו לידינו, מיחידות זו:

לא' הילדים נתן הרבי פיסת ניר שהוריד מהמעטפה, שישק בה, ולא יפריע.
את א' הילדים שאל הרבי אם יודע את ארבעת הקשות, וכשענה בשלילה אמר הרבי לאכני: 'ער ווועט זיך אלין א נצח גאנבן.' (הוא יסתור לך...).

לא' מטורונטו שמסר מכתב ענה הרבי מיד על שאלה מבל' להבטיח בכוכב. והוא, ברוב התפעלות, פנה מיד לשילה שנולוה אליו – הרה"ת ר' יוסף יצחק ולצמאן שי', בטענה מדוע אמר לו לכתוב את בקשוחין, הרוי הרבי עונה על שאלתו מבל' להבטיח? ענה לו השליות: אמרתי לך רק לכתוב את שטך ושם אמך... הרבי שמע את כתני' לחיך חיך ורחב כשעשה תנועה ביטול בידו ה'...

לא' שביקש בוכה עבורה משפחתו הנמצאת בברית המועצות' הורה הרבי למסור להם שיבדקו את התפלין והሞות, והלה אמר לרבי שהם נמצאים בבריה'ם, והרבי ענה: הרוי עתה מניה ממשלה בריה'ם לכחוב תפליין ומזהות ולבודקם, ונמצא שם שליח של ליווכאוויטש, שיגשו אליו.

על דוחה של א' השלווחים:

מרבים בשמה אדעה"צ.

על בקשת הסכמה לשידוך עם בת דוד:

ויהא כהניל בשעורים והומיג אדר תנש"א בנתע בן דודים:
ועוד בו"כ ויבנו כייבע עושם כן אזכיר עה"צ.

לא' מצרפת שליח משלווחנות (עי' המוכרות):

נת' ותיח פורים שפוץ ולהמשיך השמה על כל השנה כולה.

לאשה שכתבה וביקשה מטפר רברים בהוציאר שבפורים
כל הפטש יד ברי:

פורים שפוץ ומשיך השמה ובב' שי"י בכל השנה מללה
אזכיר עה"צ.

על הדפסת מודעות בשפה הרוסית אדעת הוספה
בתומ"ץ:

ויהא בהצלחה רבה והומיג אזכיר עה"צ.

לארגן חמייה על הרווחה על סידור ז' בידות לילדיו
על רוסיה:

נת' ותיח, ולכך מילא 8ל ציל וגו' ויבש טוב (בהתוספה,
אזכיר עה"צ).

על דוחה מסיבת פורים לעלי' רוסיה:

אזכיר עה"צ להצלחה רבה,

על דוחה מפעילות ציירי אגדות חב"ד נג. אחרי ימי
הפורים:

נת' ותיח, והזען גראן וכור' געד להרבות פיום ליום דהבא
אחריו כל אדר וכור' אזכיר עה"צ.

מענה לדוחות ביום שאחר הפורים:

נת' ותיח ותחאה פعلاה נeschכת ובהוספה והומיג, כנהנית כה
דוז"ל וכרכטס דכל הפטיש מושיפין לו, ובמיוחד ברכות דהקב"ה
שחותפותו מרובה כור'.

והומיג בחודש אדר דמול כל בני' בריא.

מענה לדוחות ביום אל'ו:

אזכיר עה"צ והומיג למרבים (בשבירת ותוצאתה) שמה

כולל שבכארוא (עי' **משה שבכארוא**)

צווה נר מצוה וחורה או רעב ונוד **תמייז'**.

לאשה שכתבה ע"ר רצונה לקבל גט מבעה רח'ל
(חחולת אדר):

בקדום: נשאו כדת משה וישראל בשבע ברכות **בשמו של**
השם

ה' ברכם בז' (ברכה ה' נזולה לזוג דברי ישראל)
ביחוד עז' זה הוותל עלי' (ונעל בעלה שי'ה) מצוה מהכ' גזירות

לנדגס ולהנגב עד להבאים לחוף ובאותם ה' טוב
הינו שניים בלבד,

מבית שלוט ובאמור זה אושרה האמחי (בעה"ז ובעה"ב)
וחפקירה ושליחותה בפני כל סכרי' וכל נשי' גני'

לכן אי אפשר שתרוגיש עצמה מאושרת (אפיו
במנוחת הנפש סתם) אם תפרק מבעלך ח'ז'.

להרהור ר' שמעון אייזנברג שי' מאיית על דוחה
מפעלותיו:

נת' ותיח תיח' והומיג דרבביש בדברים המשוחים וכור' אזכיר
עה"צ.

לאחת השלווחות שכתבה על נסייתה מכאן:
ואהו"צ זראי **השתתפו** בכנוס השלווחות ותויינה.

לגבאי ביהכenis חביב נברעת עילית אחות סיום
והכנת סית לעלי' נשמת הרבנית העדקנית נ"ע ומסיבת
סיום הרמב"ם ביום ז' אדר:

א) והומיג והמנן גודם - בחודש אדר קיימה מה שבכלנו
- (תורה בולת) כבר וכל השולחן כלו שפוץ בש מה' ובהוספה
ובפרט בשנות - אראו נפלאות.

(ב) והקיצו ורנו כור'

(ג) סיום הרמב"ם - ומלא הארץ כור'

(ד) אזכיר על זכין.

לההה'ת ר' יוחקאל סופר שי' שבtab שבקשו ממנה להרצות בפני יהודאים בחורל ושאל אם לקבל הצעה או שלא יצא מהה'ק אפלו לוה:

אין הזמן יצא מהה'ק אפלו לוה. אוכיר עה'צ.

לההה'ת ר' דור נחשן שי' בمعנה על דוח'ח פעולות שונות: נת ותיה. להרבות בתומ'ץ והזמן – אדור בכל וՈורדים בפרט אוכיר עה'צ.

למשורר ההה'ת ר' צבי יאיר שטיינמץ שי' על השיר שכטב בגליכון כפר חב'ד אותו שלח כמשמעות על המעטפה משנכנם אדר מרבים בשמה'ה:

והשיר המצויב מסיען.

לההה'ת ר' שמואן גולדמאן שי' על דוח'ח ממלה'ה מלכה בקשר עם הגמיה (כ'יה אדר): ותאה פענ'ם וביחספה (גמ' לעשוריים) אמרה'צ.

לה תלמידות סמינר "ביתרבקה" - אה'ק. שכטבו ע'ד החלות טובות להוסיף בעניות, יריש וכ'י אחריו מאורע מצער:

והוועיג להצלחה מיוחדת ביריש וכ'י אוכיר עה'צ.

על קטע עיתון מ'בoston - דיווח מפעולות התלמידים השליחים לשכינה גדור בעיר [מציע: ישיבה בחור ליום], שלחי אדר: נת ותיה ויה'ר שיטקיים בהנכי: ווי שיש לו כ' רוזה מאטיטים ואח'יכ' ד' טאות.

לא' שכטב על בעיות בריאות וקיב'ל מענה בזיהה התפלין והמוחות ואחריו שברך רק את התפלין כתוב שוב בברכה (אמצע אדר):

ואנפ'יך לא בדקו והחוותה! אוכיר עה'צ.

והציווי הוא מרכיבים שפי' בפשטות: ביום ב' אדר גבי' יום א' ביום ג' לבני' יום ב' וכו'.

בשנת ת' (ה'י) ת' (ה'א) ש' (ה'ה) א' (ה'ג) נ' (ה'ל) א' (ה'ג) א' (ה'ג) א' (ה'ג) א' (ה'ג)

מענה לבר'כ על עניינים שונים:

אוכיר עה'צ והוועיג למרב'ים (במושט ותוואותיה) שמה'ה כולל שכאר'א (מי' משה שכאר'א) יצוה נר-מצוה ותורה אוד טערב ונד תפין.

לההה'ת ר' וחיאול יוסף ציטשלק שי' על דוח'ח מהפצת השיחות ומאמורים במונטראול קנדיה (ח'י אדר): והוועיג להצלחה רבבה. וכמו'זיל – להרבות אוכיר עה'צ.

על קבלת גליקן "עבותות ה'" הייל ע'י נירחות חב'יד באה'ק:

נת ותיה ת'יך והענין והוועיג להרבות בשמה'ה ונארכיך בכהניל וול'ין בריא וחותמי' ניטן (כ'י נונין), נשי נסימ' נעשה כו' אוכיר עה'צ.

על דוח'ח של א' התמימים:

אוכיר עה'צ והען גראם ולבושוט ומדב'ים בשמה'ה.

לבעל עס'ק שכטב ברכה והסכמה לפטירת עס'ק נוספים: בוזאי כ'ין בשמי'ות שבת וווע'ט, אוכיר עה'צ.

לההה'ת ר' שכחאי פנחס מיכאלשוויל שי' על בקשה ברכה להצלחת הנטיעה של משלחת פעילים היוצאת בימים אלו למדינה גרוחיה:

הרבי הקיף במכתבו את הקטע: "להצלחת הדוד וווע'ט התוכניות המוגאות לקפן, באופן של הצלחה מענה מהמשוער, ובאופן של נזקאות מהמת קוצר והען. וכן ברכה על המשך גיטים הכלים והמושאניכ' הדורושים לביצוע התוכניות".

הוועיג:

אוועה'צ.